

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010859
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121010859.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.08.2022, v trestnej veci proti obžalovanému O. L., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT/86/2021 zo dňa 10.08.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému O. L., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom N., S. XXXX/XB,

u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona **trest odňatia slobody** vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody **podmienečne odkladá** a zároveň **ukladá** probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona **ustanovuje** skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona **obmedzenie** spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona **trest zákazu činnosti** viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 6 (šesť) rokov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného O. L. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.05.2021 v čase okolo 22.52 hodine ako vodič viedol v N. po parkovisku na ulici H. pri bistre „u G.“ osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčné číslo N., kde bol z dôvodu preverenia telefonického oznámenia operačnému dôstojníkovi OR PZ Prešov, že vodič uvedeného vozidla javí

známky požitia alkoholických nápojov, hliadkou Obvodného oddelenia PZ Sabinov kontrolovaný a následne bol vodič vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške k zisteniu požitia alkoholických nápojov alebo inej návykovej látky pred alebo počas vedenia vozidla, kde počas tejto kontroly sa o 23.05 hodine, po zákonom poučení, dobrovoľne podrobil dychovej skúške analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu s pozitívnym výsledkom 1,10 mg/l (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu) a o 23.53 hodine následnej dychovej skúške analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu s pozitívnym výsledkom 1,03 mg/l (miligram etanolu na liter vydychovaného vzduchu).

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace nepodmienečne, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia v súlade s § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Podľa § 61 ods. 1, 2 a 3 Tr. zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Proti hore uvedenému rozsudku zahlásil odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní, po jeho vyhlásení do zápisnice obžalovaný, smerujúce proti výroku o treste, ktoré neskôr prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania namietal, po zhrnutí obsahu napadnutého rozsudku, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neskúmal okolnosti, za akých došlo ku spáchaniu skutku. Motorové vozidlo viedol len po parkovisku, nemal ani úmysel s ním vyjsť na hlavnú cestu, len ho preparkovať a počkať na manželku. Ďalej poukázal na výpoveď svedka G., ktorý bol s ním v bare, kde pracuje aj jeho manželka, pričom išiel za ním, keď vyšiel von a zabránil mu vo vedení vozidla. Až následne sa dozvedel, že jeho manželka a svedok majú medzi sebou milenecký vzťah a teda dá sa vyvodiť, že konanie manželky, ktorá mu zverila kľúče a svedka G., ktorý bol pasívny pri zabránení mu začať riadiť vozidlo a zabránil mu až vtedy, keď sa presúval a zavolať políciu, boli vopred dohodnuté. Okresný súd tiež dostatočne neskúmal podmienky pre uloženie alternatívnych trestov, najmä domáceho väzenia, ktoré by splnili účel trestu lepšie ako nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom na jeho rodinné, osobné a majetkové pomery. Konštatovanie súdu prvého stupňa o jeho spôsobe odsúvania problémov nie sú ničím podložené. Namietal tiež pričítanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, keď predošlé odsúdenie bolo zahladené. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a tento zmeniť na trest alternatívny s dôrazom na jeho návrh na uloženie trestu domáceho väzenia, ktorý by vykonával u rodičov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného na hlavnom pojednávaní aj okresný prokurátor, ktoré taktiež dodatočne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uviedol, že u obžalovaného ide vzhľadom na jeho predošlé odsúdenie vo veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT/17/2018, o špeciálnu recidívu, kedy mu už vtedy bol uložený podmienený trest, preto v tomto prípade je trest, hoci nepodmienečný, vo výmere 4 mesiacov, neprimerane mierny, ktorý neodzrkadľuje osobu obžalovaného a závažnosť jeho konania. Aj keď sa v skúšobnej dobe osvedčil, po jej uplynutí sa opätovne dopustil identického trestného činu, teda trest nespĺnil výchovnú funkciu a svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie. Skutku sa navyše dopustil krátko po tom, čo mu uplynula skúšobná doba podmieneného upustenia od zvyšku trestu zákazu činnosti. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody bolo teda správne, neprimerane mierna však bola, vzhľadom na všetky okolnosti a množstvo alkoholu v krvi zodpovedajúce ťažkému stupňu opitosti, jeho výmera. Navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a obžalovanému uložiť prísnejší, nepodmienečný trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd, v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný aj prokurátor podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade, odvolací súd konštatuje, že odvolania obžalovaného aj okresného prokurátora smerovali len proti výroku o treste, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 4, 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že je vinný

zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu a konajúci súd následne vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd ďalej v tejto súvislosti uvádza, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolačný súd teda preskúmaval iba napadnutý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 6 rokov, pričom dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a v tejto časti nanovo rozhodnúť z dôvodu, že uložený trest je neprimeraný, nie je v súlade s účelom trestu v zmysle § 34 Tr. zákona a pri jeho ukladaní bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval, keď obžalovaný spáchanie skutku od počiatku nepopieral a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré konajúci súd prijal.

Ďalej z odpisu z registra trestov vyplýva, na čo správne poukazuje aj prvostupňový súd v časti týkajúcej sa ukladania trestu, že obžalovaný bol v minulosti raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. OT/17/2018 zo dňa 08.02.2018, ktorým bol uznaný vinným za obdobnú trestnú činnosť ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený so skúšobnou dobou na 1 rok do 09.02.2019, keď sa osvedčil dňa 24.05.2019 a tiež trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 1 rok a 6 mesiacov, od výkonu zvyšku ktorého bolo dňa 03.12.2018 podmienečne upustené s osvedčením sa dňa 04.03.2021. Okrem uvedeného má obžalovaný evidovaných celkovo 5 priestupkov, a to nielen v doprave, ale aj proti občianskemu spolunažívaniu a proti svojej manželke, ktorú mal opakovane napádať.

Krajský súd sa však nestotožnil s priznaním priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený v minulosti, pričom zákon umožňuje konajúcemu súdu na takéto odsúdenie aj podľa konkrétnej situácie neprihliadať. Ako už bolo uvedené vyššie, obžalovaný má záznam v registri trestov, v ktorého prípade však skúšobná doba uplynula 09.02.2019 a dňa 24.05.2019 sa osvedčil, čoho dôsledkom je (§ 50 ods. 7 Tr. zákona), že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Zároveň z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdenie bolo obžalovanému podľa § 93 ods. 1 Tr. zákona zahladené. Z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu vyplýva, že pokiaľ sa uplatňuje fikcia neodsúdenia, nemožno páchatel'ovi pričítať priťažujúcu okolnosť podľa tohto ustanovenia. Zároveň to ale súd nezabavuje povinnosti prihliadať na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin a zohľadniť ju pri rozhodovaní o treste v nadväznosti na možnosti nápravy páchatel'a a ďalšie okolnosti pre ukladanie trestu relevantné. Zahladenie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery, pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možnosť jeho nápravy a pod., avšak túto skutočnosť možno považovať za priťažujúcu okolnosť len vtedy, keď so zreteľom na svoju povahu (najmä so zreteľom na časový odstup medzi trestnými činmi, správanie páchatel'a v tomto medziobdobí, povahu minulého a terajšieho trestného činu a pod.) zvyšuje stupeň nebezpečnosti nového trestného činu pre spoločnosť (porovnaj R 6/1975). Inak povedané, formálnou náležitosťou recidívy je predchádzajúce odsúdenie páchatel'a súdom za trestný čin. Ak o takomto predchádzajúcom odsúdení platí zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, alebo predchádzajúce odsúdenie bolo zahladené výrokom súdu, nemôže ísť o recidívu v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona a nemôžu mať takéto odsúdenia pre páchatel'a nijaké zákonné následky; nemožno z nich najmä vyvodzovať dôsledky podľa § 34 písm. j) a § 41 Tr. zákona (porovnaj V 19/1971).

Na základe uvedeného tak krajský súd zistil prevahu poľahčujúcich okolností a z tohto dôvodu postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona bolo potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ktorá je v prípade prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona až na 1 rok (0-1 roka). Pri znížení hornej hranice sadzby o jednu tretinu tak bolo možné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody až do 8 mesiacov.

Krajský súd pri ukladaní trestu dôsledne postupoval v zmysle zásad pre ukládanie trestu podľa ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a pri jeho ukladaní bral do úvahy spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V nadväznosti na uvedené je potrebné konštatovať, že napriek vyššie konštatovanému zahladeniu odsúdenia (vo vzťahu k príťažujúcej okolnosti) sa už v minulosti dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu a toto jeho predošlé odsúdenie nemalo na neho požadovaný vplyv a výchovný efekt napriek tomu, že v samotnej skúšobnej dobe sa osvedčil, avšak neodradilo ho to od opätovného spáchania obdobnej trestnej činnosti do budúcnosti. Nemožno opomenúť ani priestupkové záznamy, z ktorých niektoré priestupky spočívali v agresívnom správaní k jeho manželke. Tieto okolnosti pri ukladaní trestu z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života svedčia v jeho neprospech. Zároveň však je nevyhnutné vziať do úvahy celkové okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a rovnako rodinné a osobné pomery obžalovaného, ako aj závažnosť spáchaného skutku, jeho následky a najmä postoj obžalovaného k svojmu konaniu. Z vykonaného dokazovania, najmä výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, v spojení aj s výsledkami lustrácie z registra priestupkov, ktoré skutočnosti obžalovaný uvádzal aj v dôvodoch odvolania, vyplynulo, že s manželkou, s ktorou má malú dcéru, majú v manželstve problémy, nežijú harmonicky a v čase konania hlavného pojednávania už spolu ani nežili v spoločnej domácnosti, býval u rodičov, pričom manželka mala novú známosť a on sa staral o svoju maloletú dcéru, ku ktorej má aj vyživovaciu povinnosť. Ako ďalej uviedol, problémy s alkoholom má od roku 2018 v súvislosti aj s nezhodami s manželkou, s ktorou sa nezhodne takmer v ničom. K vedeniu motorového vozidla došlo na parkovisku v Sabinove, pred podnikom „U bažanta“, obžalovaný nevedel vozidlo po bežnej komunikácii, keď podľa svojich tvrdení ho išiel len preparkovať a počkať na manželku, ktorá mu aj dala kľúče od auta a iný úmysel, že by chcel s vozidlom vyjsť na hlavnú cestu do riadnej premávky, mu preukázaný nebol. Aj keď aj v prípade predchádzajúceho odsúdenia išlo o trestný čin s totožnou právnou kvalifikáciou, v oboch prípadoch ide o menej závažnú trestnú činnosť vo forme prečinu s trestnou sadzbou do 1 roka. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho, prejavil snahu o nápravu a podrobenie sa obmedzeniam a povinnostiam.

S poukazom na konštatované skutočnosti tak krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného nie je nevyhnutné pôsobiť na neho bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, preto trest ukladal ako podmienený podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za splnenia podmienok v zmysle ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, keď mal za to, že v danom prípade vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, bude na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela postačovať už len samotná hrozba jeho nepodmienečným výkonom. Zároveň však z hľadiska výmery trestu, za tejto situácie, keď výkon trestu podmiennečne odložil, považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na hornej hranici upravenej trestnej sadzby, oproti 4 mesiacom, ktorý mu, hoci nepodmienečne, uložil okresný súd. Na posilnenie účelu trestu, najmä z hľadiska jeho pôsobenia na obžalovaného, zdôrazňujúc jeho výchovnú funkciu a s tým súvisiacu funkciu individuálnej prevencie, mu krajský súd výkon trestu podmiennečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, čo vzhľadom na výmeru trestu bolo v tomto prípade fakultatívne (súd mohol postupovať aj podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona), avšak v danom prípade dôvodné. Z dikcie ust. § 51 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že podmiennečne odložiť výkon trestu s probačným dohľadom, môže súd za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona vtedy, ak tento trest neprevyšuje 3 roky, čo platí aj o treste vo výmere 2 rokov. Toto ustanovenie len dáva navyše možnosť konajúcemu súdu, oproti § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložiť aj trest odňatia slobody, ktorý ukladá vo výmere prevyšujúcej 2 roky, neprevyšujúcej 3 roky, avšak za obligatórneho uloženia probačného dohľadu, ktorý sa v prípade použitia ust. § 50 ods. 1 Tr. zákona neukladá. Nevyklučuje však, aby aj pri podmiennečne odložených trestoch neprevyšujúcich 2 roky postupoval konajúci súd podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona a

podmienečne odložil aj tieto kratšie tresty za súčasného uloženia probačného dohľadu, pokiaľ je to v tom-ktorom prípade dôvodné. Súčasne krajský súd určil skúšobnú dobu podmienečného odsúdenia v primeranej dĺžke 24 mesiacov v súlade s ust. § 51 ods. 2 Tr. zákona.

Spolu s podmienečným odkladom s probačným dohľadom krajský súd, vzhľadom na povahu spáchaného skutku, keď išlo o vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, za čo bol už obžalovaný uznávaný vinným aj v minulosti a tiež vzhľadom na to, že sám priznal problémy s nadmerným užívaním alkoholických nápojov v rámci určenia primeraných obmedzení, resp. povinností, ktoré sú obligatórnou súčasťou probačného dohľadu (§ 51 ods. 2 Tr. zákona, tretia veta), mu uložil obmedzenie podľa § 51 ods. 3 písm. b/ spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Čo sa týka trestu zákazu činnosti, tento súd prvého stupňa ukladal podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona, v zmysle ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20220717>>, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 alebo 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20220717>>, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2. V ust. § 61 ods. 2 Tr. zákona je stanovená základná trestná sadzba v rozmedzí 1 až 10 rokov. Na základe uvedeného preto aj krajský súd, v tejto časti zhodne so súdom prvého stupňa, uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 rokov, teda v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý považoval za primeraný a dostatočný.

Práve trest odňatia slobody vo vyššie uvedenej výmere s podmienečným odkladom s probačným dohľadom, pri určení primeranej skúšobnej doby a v spojení s týmto obmedzením za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným a primeraným, v dostatočnej miere naplní účel trestu a je spôsobilý odradiť obžalovaného do budúcnosti od protiprávneho konania, zabezpečiť jeho prevýchovu a nápravu tak, ako to má na zreteli Trestný zákon.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.